

Дата: 2/3/24

Клас: 11

Предмет: мова

Завдання: Знати і зчитати

і знати

всі відповіді # 3

до теми
"Сентакса"

3. Що таке прикладка? Де є її місце в реченні і як вона пишеться?

Прочитайте на стор.19 у підручнику Д.Кислиці, част.2 про прикладку.

Пам'ятаймо головне: Прикладка є особливим видом означення. Вона виражається іменником, дає предметові другу назву і відповідає на питання: - який? яка? яке? які?

Ріка ^{яка?} Дніпро ^{яке?} впадає в ^{яку?} Чорне море. Батько читає газету "Свобода".

Якщо прикладка не є власною назвою, то між означуваним словом і прикладкою ставимо риску:

запорожець-козак, або козак-запорожець
 або у казках: лисичка-сестричка, вовчик - братик.

Прикладка може бути виражена одним словом або мати при собі залежні слова, тоді ми відділяємо її комами або рисками:

Тарас Шевченко, великий український поет, народився у 1814 році.

Комою відділяємо і прикладку, яка стоїть при особовому займенникові:

Він, Петро, повільно йшов додому.

Завдання 1. У поданих нижче реченнях хвилястою лінією підкресліть прикладки:

1. Місто Львів є у Західній Україні.
2. Всіх владарка-ніч покорила.
3. Інженер Петренко працював над проектом будинку.
4. А дівчина-сиротина у наймах марніє.
5. Виступає круглий місяць з сестрою-зорею.
6. Хитруватий злодій-лис Мішок гречки тихо вніс. А горобчик - хлопчик щирий-Виніс лису хліба й сиру.
7. Повний кошик із верхом ще й накритий рушником: є у ньому сиріжка і опеньок-тонконіжка.

Завдання 2. Знаючи, як позначаємо підмет _____, присудок _____, додаток та означення ~~~~~, скласти і записати речення за схемами:

с х е м а	р е ч е н н я
1. _____	
2. ~~~~~ _____	
3. _____	
4. _____	
5. ~~~~~ _____	

3. Безпідметові та безприсудкові речення. Поясни їхню будову і дай приклади.

Речення називаємо повним, якщо у ньому є всі потрібні за змістом члени.

Якщо у реченні пропущено якийсь член, а його можна встановити з суміжних речень або просто за змістом, то речення є неповним.

Приклади. Сьогодні Микола прокинувся дуже рано. /повне речення/

Швиденько вмився, поснідав і зібрався до школи. /неповне, бо пропущено підмет - Микола, або він, не бачимо за змістом/

Найчастіше неповні речення вживаємо в усному мовленні:

- де ти вчора був? /повне речення/
- до кіна ходив. /неповне, пропущено підмет Я/
- а тепер звідки йдеш? /неповне, пропущено підмет ТИ/
- з бібліотеки. /неповне, пропущено підмет Я, присудок ЙДУ

В українській мові зустрічаються речення, у яких за самим змістом не повинно бути якогось члена. Такі речення мають свої назви.

Речення, у якому немає і не повинно бути присудка, називаємо безприсудковим або називним.

Приклади називних речень:

Київ. Літня ніч 1185 року. Дерев'яний боярський дім.

Речення, у якому немає підмета, і його не можна визначити за змістом, називаємо безпідметовим:

Не знаючи броду, не лізь у воду. / підмета немає, його і не потрібно, бо це прислів'я. Воно говориться до всіх взагалі а не до когось конкретно/.

Дуже поширені безпідметові речення, в яких дієслова закінчуються на -но, -то, -ло.

Вже смеркало. Роботу зоблено. Плащ пошито за три дні.

3

3. Означення згоджене і незгоджене. Пояснити і дати приклади.

Predicate adjective

Означення - це другорядний член речення, який показує ознаку предмета і відповідає на питання ЯКИЙ? ЧИЙ? КОТРИЙ? СКІЛЬКИ?

Приклад. Мій брат ^{хто?} читає ^{як?} цікаву книжку.

Означення МІЙ, ЦІКАВУ підкреслюємо хвилястою лінією

Означенням може бути прикметник, дієприкметник, займенник та числівник

Наша ^{хто?} роботяща ^{як?} мама встигла скопати третю велику градку.
займенник дієприкметник числівник прикметник

Завдання 1. У поданих нижче реченнях підкреслити означення, угорі написати, яке це частина мови.

1. Я зустрів двох своїх старих друзів.
2. Моему братові мишає восьмий
3. Зимовий ліс стоїть заповнений білим снігом.
4. Я бачу чудовий с

Означення є згодженим, якщо воно має однакові рід, число та відмінок з іменником, до якого відноситься / воно згоджується з іменником у роді, числі та відмінкові:

Ми завжди пам'ятаємо ^{згодж.} материнську ^{як?} ласку.

Означення є незгодженим, якщо воно не згоджується з іменником у роді, числі та відмінкові:

Ми завжди пам'ятаємо ^{як?} ласку ^{незгодж.} матері.

Завдання 2. Замініть незгоджені означення згодженими:

Слово правди - _____ Твори Шевченка - _____

Казка бабусі - _____ Пісня солов'я - _____

Завдання 3. У поданих нижче реченнях підкресліть означення. Угорі напишіть, згоджене воно, чи незгоджене.

Промені сонця освітлюють недалекий ліс. Кожний осінній день одягає лісові дерева в інші кольори. Звисають в галузок важкі червоні ягоди калини. За кожним подихом вітру падають листочки берези. Діти побачили у лісі сліди ведмедя.

Завдання 4. Придумайте і запишіть одне речення

а/ із згодженим означенням: _____

б/ з незгодженим означенням: _____

3. простий і складний присудок. Пояснити і дати приклади.

присудок. Простий і складний присудки.

Присудок є головним членом речення. Він показує, що робить або у якому стані перебуває предмет, який є підметом.

Присудок відповідає на питання:

- що робить предмет? Сашко читає книжку.
- що робиться з предметом? Лід тане. Вода замерзла.
- який є предмет? Ніч тепла.
- хто або що він є? Шевченко - поет.

Якщо присудок виражено одним словом / дієсловом/, то він є простим:
Хмари закрили все небо.

Присудок є складним, якщо це є не одне слово, а група слів:
Все небо почало закриватись хмарами.

У реченнях може бути простий або складний присудок.

Простий присудок - це дієслово у якійсь відмінковій формі:
Дідусь читає газету. Оксана допомогла мамі. Учні писатимуть вправу.

Складний присудок твориться з допоміжного дієслова та іменної частини:
Учень почав розповідати вірш.

Почав розповідати - складний присудок, допоміжне дієслово ПОЧАВ, іменна частина складного присудка - РОЗПОВІДАТИ.

Допоміжне дієслово ще називають зв'язкою, бо воно зв'язує підмет з іменною частиною.

Зв'язкою можуть бути дієслова БУТИ, СТАТИ, ХОТІТИ, ПОЧАТИ, ЗРОБИТИСЯ та інші:

Сестра була малою.

Він став відомим вченим.

Син хотів допомогти батькові.

Іменною частиною складного присудка можуть бути:

- дієслово у неозначеній формі: почав /що робити?/ розповідати.
- іменник: Мій брат став лікарем. /зв'язка - став, іменна частина - лікарем, іменник/
- прикметник: Вітер був різкий. /зв'язка - був, іменна частина - різкий, прикметник/
- займенник: Він є такий. /зв'язка - є, іменна частина - такий, займенник/
- числівник: Вона залишилась одна. /зв'язка - залишилась, іменна частина - одна, числівник/

Пам'ятаймо, що зв'язкою найчастіше є дієслово БУТИ у різних часових формах:

теперішній час - є, минулий час - був, були, ... майбутній - буду, буде, будемо, будуть...

Зв'язка є вживається дуже рідко, хоч вона і мається на увазі:

Сніг (є) білий. Повітря (є) чисте.

6

3. Що таке однорядні члени речення? Розділові знаки при однорядних членах речення? Дай приклад речення з однорядними членами.

Члени речення, які відповідають на одне питання і відносяться до одного слова в реченні, називаємо однорядними.

Приклади:

Навесні в саду зацвіли вишні, яблуні та груші.
що?

Рече та стогне Дніпр широкий.

Дівчина сплела вінок з червоних, жовтих та синіх квітів.
яких?

Однорядними можуть бути будь-які члени речення: підмети, присудки, означення, додатки або обставини.

Однорядні члени можуть бути непоширені:

Дзвінко, гінко, дрібно, чисто соловейко виграє.

або поширені:

Жайворонок вилетів з конюшини, злетів у височінь неба і завмер.

Розділові знаки при однорядних членах.

1. Після кожного однорядного члена /поширеного чи непоширеного/ ставиться кома, якщо їх не з'єднує сполучник. Не ставимо кому після останнього однорядного члена.

2. Якщо сполучник повторюється разом з однорядними членами, то кому ставимо, як і в випадку 1:

Нема в нього ні оселі, ні саду, ні ставу. Минає і рік, і другий, і третій.

3. Якщо йде перерахування предметів, то після слів все, всіляко, в саме перед однорядними членами ставимо двокрапку:

Дехто з учнів вже були біля школи, а саме: Андрій, Петро та Оріся.

4. У реченнях з однорядними членами можуть бути узагальнюючі слова усе, наприклад, як от, кожен та інші. Після узагальнюючого слова перед однорядними членами також ставимо двокрапку:

У темнім лісі є всякий звір: вовки, лисиці, зайці, ведмеді.

5. Якщо однорядні члени стоять перед узагальнюючим словом, то після однорядних членів перед узагальнюючим словом ставимо риску:

Зозулі, ластівки, соловейки - кожен птах словить весну своїм співом.

6

3. Назви головні та другорядні члени речення. Дай приклад речення з прямим додатком.

Слова в реченні, які відповідають на якісь питання, називаються членами речення.

Службові частини мови /прийменник, сполучник, частка, вигук/ не є членами речення.

Головними членами речення є підмет та присудок.

Підмет означає, про кого або про що говориться в реченні. Він відповідає на питання ХТО? ЩО?

Присудок означає дію або стан предмета, що є у цьому реченні підметом і відповідає на питання: ШО РОБИТЬ ПРЕДМЕТ? ШО РОБИТЬСЯ З ПРЕДМЕТОМ? ЯКИЙ ВІН Є? ХТО або ЩО ВІН Є?

Вправа 2. У поданому нижче тексті однією рискою підкресліть підмет, двома - присудок.

Непомітно минає літо. Птахи вже відлетіли у вирій.

Підмет є простим, якщо це є одне слово: Берега росла на краю лісу. Якщо підметом є не одне слово, а група слів, то він є складним: Три берези росли на краю лісу.

Пам'ятаймо, що підмет завжди стоїть у називному відмінку.

Крім підмета ні один член речення не може мати називного відмінка.

Присудок є головним членом речення. Він показує, що робить або у якому стані перебуває предмет, який є підметом.

Присудок відповідає на питання:

- що робить предмет? Сашко читає книжку.
- що робиться з предметом? Лід тане. Вода замерзла.
- який є предмет? Ніч тепла.
- хто або що він є? Шевченко - поет.

Якщо присудок виражено одним словом / дієсловом/, то він є простим:

Хмари закрили все небо.

Присудок є складним, якщо це є не одне слово, а група слів:

Все небо почало закриватись хмарами.

Додаток - це другорядний член речення, який доповнює якийсь інший член у реченні і відповідає на питання непрямих відмінків.

Приклад. Копав козак криниченьку.

Іменник КРИНИЧЕНЬКУ доповнює присудок /дієслово/ КОПАВ, відповідає на питання - що?, стоїть у знахідному відмінку, є додатком.

Додаток підкреслюємо так ~~~~~

Додатком може бути іменник, займенник, а також прикметник або інша частина мови у значенні іменника:

- Ми відвідали /кого?/ брата. /іменник, родовий відмінок/
- Ми відвідали /кого?/ його. /займенник, родовий відмінок/
- Ми відвідали /кого?/ хворого. /прикметник, родовий відмінок/

Додаток, який стоїть у знахідному відмінку без прийменника, називаємо прямим, інші додатки є непрямими:

Я читаю книжку про козаків.

(8)

Означення - це другорядний член речення, який показує ознаку предмета і відповідає на питання ЯКИЙ? ЧИЙ? КОТРИЙ? СКІЛЬКИ?

Приклад. ^{чий?} Мій брат ^{яку?} читає цікаву книжку.

Означення МІЙ, ЦІКАВУ підкреслюємо хвилястою лінією ~~~~~

Означенням може бути прикметник, дієприкметник, займенник та числівник:

Наша ^{чий?} роботаща ^{яку?} мама встигла скопати ^{контр? яку?} третю ^{числів.} велику ^{прикмет.} грядку.

Обставина причини пояснює причину дії і відповідає на питання чому? з якої причини? через що? від чого?

Він не біг з усіма /через що? чому?/ ^{обст. причини} через хворе серце.

Обставина мети пояснює мету самої дії, відповідає на питання для чого? з якою метою? навіщо?

Діти йшли на річку /з якою метою?/ ^{обст. мети} купатись.

Обставина умови показує, при якій умові відбудеться дія:

За доброї погоди ^{з якої умови?} сусіди ^{з якою метою?} йдуть на прохід.

Обставини - це другорядні члени речення, за допомогою яких ми довідуємось де, як, коли або при яких обставинах відбувалась або відбувається дія. Обставини підкреслюємо так: - - - - -

Приклади обставин:

Ніч ^{як?} легко ^{куди?} опустилась ^{коли?} на землю. Увечері діти читали.

Обставини місця повідомляють ДЕ відбувалась або відбувається дія: Відповідають на питання де? куди? звідки?

Діти були /де?/ - в таборі, на морі, вдома, на концерті.

Обставини часу пояснюють, коли відбувається дія. Відповідають на питання коли? о котрій годині? від якого часу? до якого часу? відколи? і т.д.

Обставина способу дії показує як саме відбувалась дія або яким способом; відповідає на питання як? яким способом?

Увечері ^{часу.} хлопчик ^{коли?} вголос ^{сп. сп.} читав книжку.

9

3. Скільки є частин мови і на які дві великі групи вони поділені?

10 частин
мови

Дивитись
наступну
сторінку.

8

ГОЛОВНІ ЧАСТИНИ МОВИ

1. Іменник :

- а) три роди :
- б) число :
- в) відміна :
- г) відмінки :

2. Прикметник :

- а) три роди :
- б) число :
- в) відмінок :
- * якісні і відносні
- * звичайний - вищий - найвищий
- * повні і короткі

3. Займенник :

- а) три роди :
- б) число :
- в) відмінки :
- * 9 груп.

4. Дієслово :

- а) час :
- б) особа :
- в) число :
- * три дієвідміни
- * доконані і недоконані
- * неозначена форма
- * способи дієслів :
дійсний, умовний, наказовий
- Дієприкметник / Дієприслівник

5. Числівник

- а) відмінки :
- б) три роди :
- * кількісні і порядкові ; * прості, складні, складені

застіни мови

10 частин мови

6. Прислівник :

- * звичайний - вищий - найвищий ступінь

7. Прийменник :

- * складні і прості

8. Сполучник :

9. Частина :

10. Вигук :

10 частин мови

3. Речення поширені та непоширені. Поясни їхню будову і дай приклади.

Непоширене і поширене просте речення.

Д.Кислиця, част. 2, стор. 8, Іц.

1. Речення, яке передає одну думку, називаємо простим. Головними членами речення є підмет та присудок /головна пара/.

2. Речення, у якому є тільки підмет та присудок, називаємо непоширеним:

Почалась осінь.

3. Речення, у якому крім підмета і присудка є інші слова, називаємо поширеним:

У вересні непомітно почалась тепла рання осінь.

Члени поширеного речення, які не є головними, називаємо другорядними. У наведеному вище реченні другорядними членами є слова **ВЕРЕСНІ, НЕПОМІТНО, ТЕПЛА, РАННЯ** / У членом речення не є, бо це прийменник - службова частина мови/

Вправа 1. У кожному з поданих нижче речень підкресліть головні члени, наприкінці речення запишіть, яке воно - поширене чи непоширене /за прикладом речення 1/.

- 1. Прийшла весна. *нелогіч.* 2. Прилетіли з теплих країв птахи. _____ 3. Зацвіли перші весняні квіти. _____ 4. У Києві почали цвісти каштани. _____
- 5. Київ - столиця України. _____ 6. День був соняшний. _____ 7. Настрій у людей був гарний, радісний. _____

Вправа 2. З поданих нижче непоширених простих речень зробити і записати поширені, додаючи другорядні члени. У кожному із записаних поширених речень підкресліть підмет і присудок.

- 1. Зійшло сонечко. _____
- 2. Повітря чисте. _____
- 3. Чорніли гори. _____

3. Простий і складний підмет. Пояснити і дати приклади.

Підмет. Простий і складний підмет.

Завдання 1. Стрілками покажіть зв'язок слів у кожному реченні, напишіть питання до кожного члена речення, як це показано на зразку. Підмет у кожному реченні підкресліть однією рискою.

Зразок:

Дівчинка ^{що робила?} вела ^{кого?} ^{якого?} молодшого брата.

1. Вітер колише трави шовкові. 2. Біля воріт стояв вартовий.

3. Хтось голосно покликав батька. 4. До нас підійшли троє.

Якими частинами мови є підмети у цих реченнях? _____

(10)

Підмет є простим, якщо це є одне слово: Берега росла на краю лісу. Якщо підметом є не одне слово, а група слів, то він є складним: Три берези росли на краю лісу.

Завдання 2. У поданих нижче реченнях однією рискою підкреслити підмет. Рядом у дужках написати, який цей підмет - простий чи складний.

Зразок:

Семеро акторів підготували чудову програму. (скл.)

- 1. Мати з Немидорою готували вечерю. (____)
- 2. Пісню солов'я слухали зорі. (____)
- 3. До історичного музею зайшла група туристів. (____)
- 4. Цього року весна почалась дуже скоро. (____)
- 5. Раптом почувся голос батька. (____)
- 6. Багато людей так і не змогли потрапити на стадіон. (____)

Пам'ятаймо, що підмет завжди стоїть у називному відмінку. Крім підмета ні один член речення не може мати називного відмінка.

13

3. Назви обставини, і їхні питання. Дай приклад речення з трьома обставинами.

Обставини- не другорядні члени речення, за допомогою яких ми довідуємось де, як, коли або при яких обставинах відбувалась або відбувається дія. Обставини підкреслюємо так: - - - - -
Приклади обставин: ^{як?} Ніч ^{куди?} легко опустилась ^{коли?} на землю. Увечері діти читали.

Обставини місця повідомляють ДЕ відбувалась або відбувається дія. Відповідають на питання де? куди? звідки?
Діти були /де?/ - в таборі, на морі, вдома, на концерті.

Обставини часу пояснюють, коли відбувається дія. Відповідають на питання коли? о котрій годині? від якого часу? до якого часу? відколи? і т.д.

Обставина способу дії показує як саме відбувалась дія або яким способом; відповідає на питання як? яким способом?

^{часу.} Увечері ^{коли?} хлопчик ^{як? яким способом?} вголос читав книжку.

11

Завдання I. Доповнити подані нижче речення потрібними обставинами:

- 1. Ми живемо /де?/ _____
- 2. Батько поїхав /куди?/ _____
- 3. Мати прийшла /звідки?/ _____
- 4. Діти ідуть /куди?/ _____
- 5. Марійка писала вправу /коли?/ _____
- 6. Наша родина їздила /куди?/ _____ /коли?/ _____
- 7. Мати працювала /відколи?/ _____ /до якого часу?/ _____

Обставини мети, умови та причини.

Д.Кислиця, част.2 стор. 23, 24.

Обставина причини пояснює причину дії і відповідає на питання чому? з якої причини? через що? від чого?
Він не біг з усіма /через що? чому?/ ^{обст. причини} через хворе серце.

Обставина мети пояснює мету самої дії, відповідає на питання для чого? з якою метою? навіщо?
Діти йшли на річку /з якою метою?/ ^{обст. мети} купатись.

Обставина умови показує, при якій умові відбудеться дія:
За ^{з якої умови?} доброї ^{з якою метою?} погоди сусіди йдуть на прохід.

3. Що таке синтакса? Назви головні члени речення—на які питання вони відповідають? На які питання відповідають обставини часу, місця, способу дії?

Слова в реченні, які відповідають на якісь питання, називаються членами речення. Службові частини мови /прийменник, сполучник, частка, вигук/ не є членами речення.

Головними членами речення є підмет та присудок. Підмет означає, про кого або про що говориться в реченні. Він відповідає на питання ХТО? ЩО? Присудок означає дію або стан предмета, що є у цьому реченні підметом і відповідає на питання: ШО РОБИТЬ ПРЕДМЕТ? ШО РОБИТЬСЯ З ПРЕДМЕТОМ? ЯКИЙ ВІН Є? ХТО або ЩО ВІН Є?

12

Вправа 2. У поданому нижче тексті однією рискою підкресліть підмет, двома - присудок.

Непомітно минає літо. Птахи вже відлетіли у вирій. На краю лісу поміж молодими соснами ростуть куші вересу. Наприкінці літа вони вкриваються рясним бузковим цвітом. Ніжний медовий запах квітів вересу поширюється навкруги і змішується з сосновим ароматом. Заклопотано гудуть бджоли. Вони збирають вересовий нектар. Цвіте верес з серпня по жовт. Найбільше квітів він має у дев'ятому місяці. Люди назвали його верес

Обставини- це другорядні члени речення, за допомогою яких ми довідуємось де, як, коли або при яких обставинах відбувалась або відбувається дія. Обставини підкреслюємо так: - - - - - .
Приклади обставин:

Ніч ^{як?} легко ^{в-дні?} опустилась на ^{коли?} землю. Увечері діти читали.

Обставини місця повідомляють ДЕ відбувалась або відбувається дія. Відповідають на питання де? куди? звідки?

Діти були /де?/ - в таборі, на морі, влома, на концерті.

Обставини часу пояснюють, коли відбувається дія. Відповідають на питання коли? о котрій годині? від якого часу? до якого часу? відколи? і т.д.

Обставина способу дії показує як саме відбувалась дія або яким способом; відповідає на питання як? яким способом?

Увечері ^{часу.} хлопчик ^{як?} ^{сп-р-с. як?} вголос читав книжку.

|| Синтакса — це частина граматики, у якій вивчається речення, зв'язок слів у реченні та зв'язок між реченнями.

15

3. Речення прості і складні. Поясни їхню будову і дай приклади.

1. Речення, яке передає одну думку, називаємо простим. Головними членами речення є підмет та присудок /головна пара/.

2. Речення, у якому є тільки підмет та присудок, називаємо непоширеним:

Почалась осінь.

3. Речення, у якому крім підмета і присудка є інші слова, називаємо поширеним:

У вересні непомітно почалась тепла рання осінь.

Члени поширеного речення, які не є головними, називаємо другорядними. У наведеному вище реченні другорядними членами є слова ВЕРЕСНІ, НЕПОМІТНО, ТЕПЛА, РАННЯ /у членом речення не є, бо це прийменник - службова частина мови/.

Вправа I. У кожному з поданих нижче речень підкресліть головні члени, наприкінці речення запишіть, яке воно - поширене чи непоширене /за прикладом речення I/.

1. Прийшла весна. Целом. 2. Прилетіли з теплих країв птахи. 3. За цвіли перші весняні квіти. 4. У Києві почали цвісти каштани. 5. Київ - столиця України. 6. День був соняшний. 7. Настрій у людей був гарний, радісний.

Складні речення. Складносурядні речення.

Речення, в якому висловлюється не одна, а кілька думок, є складним. У складному реченні може бути два або більше простих речень.

Приклад 1.

Пригріло сонце, повіяв теплий вітер з півдня, зазеленіла травка.

Речення це є складним, бо містить три простих речення: Пригріло сонце. Повіяв теплий вітер з півдня, Зазеленіла травка.

Приклад 2.

Ще сонце не зайшло, а крамниці почали зачинятись.
/М. Коцюбинський/

Це речення також є складним, бо складається з двох простих речень: Ще сонце не зайшло. Крамниці почали зачинятись.

16

3. Які бувають речення за інтонацією? Дай приклади.

За інтонацією речення бувають розповідними, питальними, окличними. Розповідні речення закінчуємо пониженням голосом. Записавши його, в кінці ставимо крапку:

За часів Ярослава Мудрого слава про Київ розійшлася по чужих землях. У питальних реченнях робимо наголос на тому слові, про що питаємо. В кінці питального речення ставимо знак питання (?):

Чи бували ви у Києві?

Окличні речення можуть передавати почуття людини /радість, страх, здивування та інші/, заклик або наказ. Окличне речення закінчуємо піднесенням голосом, а на письмі ставимо знак оклику (!):

Слава Україні!

4

а) Речення розповідні.

Приклади: **Погасли** вечірні **огні** (Укр.). **У** хату влетіла ластівка (Коц.). **В** село із лісу **Вовк** забіг (Гл.).

Читається розповідне речення з пониженням голосу під кінець речення. В кінці розповідних речень ставиться звичайно крапка.

б) Речення питальні.

Куди се ти, кумасенько, **біжиш?** (Гл.).

Коли вже ми повернемося додому?

Яка найбільша ріка в світі?

У реченнях питальних наголос робиться на тому слові, яке показує, про що питаємо.

В кінці питального речення ставимо знак питання (питальник) — ?

в) Речення окличні.

Гей, хто в лісі, **озовися!**

Уперед, хто не хоче конати!

Хай живе Україна!

Окличне речення може означати заклик, наказ, якість почуття (радість, страх, обурення, здивування тощо).

В кінці окличного речення ставимо знак оклику (окличник) — !

(17)

3. визначити з двох прикладів, яке речення я складносурядним, а яке - складнопідрядним. Пояснити.

"Висипали запорожці, лиман човни вкрили". (Шевченко)

"Добре пам'ятаймо, як ми раз сиділи у нього в садку". (Стефаник)

Складні речення. Складносурядні речення.

Речення, у якому висловлюється не одна, а кілька думок, є складним. У складному реченні може бути два або більше простих речень.

Прикладі.

Пригріло сонце, повіяв теплий вітер з півдня, зазеленіла травка.

Речення це є складним, бо містить три простих речення: Пригріло сонце. Повіяв теплий вітер з півдня. Зазеленіла травка.

Таким чином, складні речення можуть бути безсполучниковими або сполучниковими.

Складне речення, що складається з кількох незалежних /не пов'язаних між собою/ речень, називаємо складносурядним.

У складносурядному реченні усі прості речення, що його складають, не залежать одне від одного і можуть існувати окремо. Приклад.

Коротка та літня нічка була, і сон був короткий.

Після кожного простого речення, що входить у складносурядне речення, ставимо кому.

Прості речення, які входять до складносурядного речення, можуть пов'язуватись

- єднальними сполучниками: і, й, та, ні-ні;
- розділовими сполучниками: або, але, чи, то, хоч, чи то і т.п.
- протиставними сполучниками: але, та, а, проте, зате, тим часом, так, тільки, лише, однак, ж.

Складнопідрядні речення. Типи складнопідрядних речень.

Складне речення, у якому одне просте речення залежить від другого і пояснює його який-небудь член, називаємо складнопідрядним:

Я бачив, як вітер берізку зломив.

Незалежне речення : Я бачив. /Його називаємо головним/, залежне речення пояснює головне - що бачив?: як вітер берізку зломив. Залежне речення називаємо підрядним. У складнопідрядному реченні може бути кілька підрядних речень.

Підрядні речення сполучаються з головним за допомогою сполучників / як, бо, що, якиби, якщо, щоб та інші./ або сполучних слів. Сполучні слова - це різні частини мови, що виконують роль сполучників: займенники ЩО, ХТО, ЯКИЙ, ЧИЙ, КОТРИЙ, СКІЛЬКИ і т.п., прислівники ЗВІДКИ, КОЛИ, ДЕ, КУДИ, ЯК і т.п.

Сполучники і сполучні слова стоять переважно у підрядних, залежних реченнях.

Між головним реченням і підрядними ставимо кому.